

извиква: „Чуйте царе, разберете и научете се всички вие земни сѫдии, че на васъ мoшъ е дадена отъ Господа и сила отъ вишния“²¹. Сѫщиятъ на друго място казва: „Чрѣзъ мене (Бога) царетъ царуватъ и владѣтелитъ узаконяватъ правда; чрѣзъ мене владѣятъ князетъ и началницитъ и всички земни сѫдии“²². Основателтъ на христианството Иисусъ Христосъ проповѣдавалъ, че земните владѣтели получаватъ властьта отъ Бога, и когато Пилатъ му посочилъ властьта си, той му отговорилъ: „Ти не би ималъ никаква власть надъ мене, ако не бѣти данено отъ горѣ“²³. Учението на иудеите за държавните власти ученицитъ на Иисуса Христа разпространили въ цѣлия тогавашенъ свѣтъ и станало учение на христианска вѣра. Апостолъ Павелъ въ посланието си къмъ римляните пише: „Всѣка душа нека се покорява на властитъ, които владѣятъ, защото нѣма властъ, която да не е отъ Бога и колко власти има, отъ Бога сѫ установени. Така, който се противи на властьта, противи се на божията наредба, а който се противи, ще вземе грѣхъ на себе си, защото князетъ не сѫ страхъ за добрите дѣла, но за злите. Искашъ ли пъкъ да се не боишъ отъ властьта, прави добро и ще имашъ похвала отъ нея, защото е слуга божи на тебе за добро. Ако ли зло правишъ, бой се, защото напразно не носи меча, понеже е божи слуга, отмѣстителъ на гнева противъ онзи, който прави зло. Така трѣбва и да се покорява не само отъ страхъ, но и поради съвѣстъта“²⁴. Въ сѫщия духъ пише и апостолъ Петъръ въ първото си послание и казва: „Бѫдете покорни на всѣка човѣшка властъ Господа ради: на царя като на господаря, а пъкъ на князетъ, като на

²¹ Прѣм. Солом. 6, 1. 3.

²² Прич. Солом. 8, 15—16.

²³ Иоанъ 19, 10. 11.

²⁴ Римл. 13, 1—5.